

ἄσσα οὐκ ἔλπονται οὐδὲ δοκέουσι Ἐμπεδοκλῆς 11 γίγνεσθαι
 πάρος οὐκ ἔδον ἐλπίζουσιν.

ἐλπίς. Ἐλπίδα/προσδοκία, hope/expectation, Δημόκριτος 58
 ἐλπίδες αἱ τῶν ὀρθὰ φρονεόντων ἐφικταὶ 176 νικᾷ τῷ ἥσσονι
 καὶ βεβαίω τὸ μεῖζον τῆς ἐλπίδος 185 κρέσσονές εἰσιν αἱ τῶν
 πεπαιδευμένων ἐλπίδες 221 ἐλπὶς κακοῦ κέρδεος ἀρχὴ
 ζημίας 287 οὐ γὰρ ὑπολείπεται ἐλπὶς ἐπικουρίας 292 ἄλογοι
 τῶν ἀξυνέτων αἱ ἐλπίδες. Πρβλ. ἐλπίζειν.

ἐμαυτοῦ. Τοῦ ἐαυτοῦ μου, of myself, Ἡράκλειτος 101 ἐδιζη-
 σάμην ἐμεωυτόν.

ἐμβαίνειν. Μπαίνω/βαδίζω μέσα, enter/step into, Ἡράκλειτος
 5 εἴ τις εἰς πηλὸν ἐμβὰς 12 ποταμοῖσι τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμβαί-
 νουσιν ἕτερα καὶ ἕτερα ὕδατα ἐπιρρεῖ 49 a ποταμοῖς τοῖς αὐ-
 τοῖς ἐμβαίνομεν τε καὶ οὐκ ἐμβαίνομεν 91 ποταμῷ
 γὰρ οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι δις τῷ αὐτῷ.

ἐμβάλλειν. Ρίχνω μέσα, throw into, Ἐμπεδοκλῆς 115.11 ὁ δ'
 αἰθέρος ἐμβαλε δίναις.

ἐμβριθής. Βαρύς, heavy, Παρμενίδης 8.59 πυκινὸν δέμας ἐμ-
 βριθές τε.

ἐμμένειν (τύπ. τ. ἐμμένειν, ἀντίθ. ἐκβαίνειν). Μένω μέσα, re-
 main in, Ἐμπεδοκλῆς 35.11 ἀλλὰ τὰ μέν τ' ἐνέμιμνε μελέων
 τὰ δέ τ' ἐξεβεβήκει.

ἐμπαιον. Χτύπημα (τῆς μοίρας), blow (of fate), Ἐμπεδοκλῆς
 2.2 πολλὰ δὲ δείλ' ἐμπαία.

ἐμπαλιν. Ἀντιθέτως, on the contrary, Ἐμπεδοκλῆς 61 τὰ δ'
 ἐμπαλιν ἐξανατέλλειν 65 τὰ δ' ἐμπαλιν ἄρρενα θερμοῦ
 100.20 ἐμπαλιν ἢ πρίν.

ἐμπεδόκαρπος. Πάντοτε καρποφόρος, always bearing fruit,
 Ἐμπεδοκλῆς 77.78 <δένδρεα δ'> ἐμπεδόφυλλα καὶ ἐμπεδό-
 καρπα τέθηλεν.